

LW

Über die Autorin

Die Dichterin und Schriftstellerin Najet Adouani kommt aus dem Süden Tunesiens. Sie studierte Journalismus, seit 1982 ist sie Mitglied des tunesischen Schriftstellerverbandes. In arabischer Sprache erschienen bislang sechs Lyrikbände und eine Sammlung von Kurzgeschichten.

»In jeder Wunde eine Lilie« – Tunis 1982

»Mit grünen Flügeln fliege ich« – Beirut 1984

»Wurzeln für meinen Himmel« – Beirut 1986

»Gurren einer Seele aus Stahl« – Tunis 1994

»Schwarzer Frohsinn« – Tunis 2006

»Wer hat meinen Schatten gestohlen« – Tunis 2010

»Spiegelungen eines Körpers« – Tunis 1997

Najet Adouani war zu zahlreichen arabischen und internationalen Lesungen und Lyrikfestivals eingeladen. 2010 gewann sie den Feminine Poetry Prize ihres Landes. Ihre Gedichte wurden ins Französische, Englische, Spanische, ins Malayalam und ins Deutsche übersetzt. Über 15 Manuskripte, sowohl Lyrik als auch Prosa, sind noch unveröffentlicht.

Sie sieht sich als unbeirrbar Streiterin für Menschenrechte und ›breitet mit ihrem Schreiben weit ihre Schwingen aus, um ihren Lesern einen Traum in die Augen zu zeichnen«.

Über das Buch

Es sind die Wortbilder, die schönen, ungewöhnlichen, femininen, die faszinieren. Deren ästhetischer wie dramatischer Rhythmus in den Bann zieht. Gedichte, die generationenübergreifendes schambehaftetes Schweigen durchbrechen, die beschädigte Würde aufzeigen. Die jenseits der Nachrichten von Umbruch, Totalitarismus und Salafismus in Tunesien hier eine andere Stimme erheben.

Najet Adouani

MEERWÜSTE

Gedichte

Übersetzung
Leila Chammaa

Lotos Werkstatt

Für die zweisprachige Ausgabe
© Lotos Werkstatt Verlag, Berlin 2015
www.lotos-werkstatt.de

All rights reserved
© Najet Adouani

1. Auflage 2015

Übersetzung: Leila Chammaa
Lektorat: Christa Schuenke

Druck und Bindung:
pro BUSINESS, Berlin
Titelgestaltung & Satz:
bildargumente, Studio für Gestaltung, Berlin

Die Übersetzung aus dem Arabischen wurde mit Mitteln
des Auswärtigen Amtes unterstützt durch Litprom –
Gesellschaft zur Förderung der Literatur aus Afrika, Asien und
Lateinamerika e.V.

Die Übersetzung der Gedichte auf den Seiten 39, 43, 49, 50
wurde vom PEN-Zentrum Deutschland in Auftrag gegeben.

ISBN 978-3-86176-052-8

MEERWÜSTE

INHALT

- 11 Ein Café durchs Fenster
- 13 Der Duft von Brot
- 14 Fass ohne Gedächtnis
- 15 Georgia On My Mind
- 17 Lied
- 18 Ein Mädchen
- 19 Rasputins Zeit
- 21 Reise
- 23 Das beschämt meine Leiche
- 26 In tausend Jahren
- 27 Trugbilder
- 31 Wasserdünen
- 33 Meine Wallada
- 35 Weihnachtskarte
- 38 Eine Frau
- 39 Ich werde mich nicht beugen
- 43 Giftige Blumen im Frühlingsband
mit Herbstwolken
- 49 Meerwüste
- 50 Ich ziehe weiter, Arm in Arm
mit meinem Schattenbild

GEWIDMET

Den dumpfen Stimmen in mir
zwischen Wunde und Schmerz
die sich flüchten in die Tinte meiner Feder
um auszubrechen in Worte
wie lavaspeiende Lilien

Meiner Mutter
die zwischen meinen ausgebreiteten Flügeln
einen Garten anlegte,
gesäumt von grünen Bäumen,
bewässert von ihrem Lächeln.
Ihr Beduinengesang zerriss den
Trauerflor der Rosen,
überflutete den Rosenstock mit einem
Meer aus Licht und Tränen.
Blumen pflanzte die Mutter in mein Herz
baute ein Zauberhaus mir aus Träumen
in jenem Garten meiner Erinnerungen.

EIN CAFÉ DURCHS FENSTER

Soll ich dich vergessen
oder das Leid?

Mein Weg führt in die Nacht,
wälzt
den Rest Kummer
ins Künftige.

Zwei Geschwister rufen
meinen Namen:
Zigarette
und vage Ahnung.

Ich zermalme den Gedanken
mit den Zähnen
und spucke ihn
schmerzerfüllt
auf die quirlige Straße.

Optimisten
schieben Wagen vor sich her
mit ihrer Zukunft,
tuschelnd,
die Augen leer,
recken sich ihre Nasen
nach dem Jasminzweig.

Die Sonne färbt ihre Lippen
dunkel
wie jede
glückliche Frau.

Tunesien, Sidi Bu Said, 1984

بينها وبين النبوءة
أصابعها والحبل
وعلى الحافة قدم تتوسل
الانزلاق.

سكبت ماء الوضوء
على وجوه صدئة
من أجل صلواتها
يواصل الله البكاء عليهم
هم التقاة
أمام تماثيل سَوَّتَهَا أَنَامِلُهُم
الآثمة.

محرقة

داخلها تنتحر براءتي .
ها أنا أحصي على أطراف أصابعي

من جديد:

واحد

ثلاثة

أربعة

خمسة

صديقاتي العاشقات

سقطت في الجب

نبوءتي

أكل الذئب الطفلة

ومنع الأخوة الأبرار

يوسف من النزول إلي

مد النبي الذي أحبني

يده إلى طائر فر من شعري

ينذر بعودة المغول،

عادوا والراية على جباههم

تقطر وحلا .

وحدها العاشقة

ظلت تتمسك بالسقف

أسماء كل المؤودات.
أمي التي
حنطوها قبل الموت
تبتسم إلى يمينها وتسلم
تلعن على يسارها وتدمدم
ترفع رأسها إلى السماء
وتقول « آمين »
فينزل المطر.

تخطيت الأربعين
ولم أتخلص من عادة الإحصاء.
فأنا أحصي أحبتي
فلا أجدهم،
أحصي ثروتي
فتتبدد قبل
أن تصل كفي،
أمنّي النفس بأمل يلوح
فتنبح على رغباتي الخيبات.
لم أفكر أبدا
أن أحصي عناكبا
تتسلق أحلامي
تتشكل في فضاء الروح

جرذان قصر الباي
عندما رفضوا
دفع الجزية.

بأياد مشوّهة
واصلوا غرس النخيل
وها أنا بعد أن أورثوني
عصيائهم
أضع سبابتي بين أسناني
حتى لا أنسى وصاياهم.
أمي تغسل وجهها كل يوم
بعد صلواتها.

لكن الوشم الموغل في العظام
يزداد اخضراراً.
تدعو الله أن يسترها
في الدنيا والآخرة
فتتمزق ملاءتها
عن وجع قديم.
إبرة الوشام
تنفذ إلى روحها المكبلة.
على جبينها أقرأ

أرفض الانحناء

بكت الأرض رجالاً
صنعوا من صلصالهم
تماثيلَ للسلطين
طرقوا الحديد
كي يكون سيوفا
تحصد رقابهم
حين ترفض الانحناء.
كم أكره التاريخ
المحمل برائحة الإمبراطوريات
قالت.

منذ ولادتي الأولى
علمتني جدتي البربرية
الإحصاء.
فكنت أحصي أصابع اليدين
والقدمين
أخيط المسافات
فأرى أجدادي يُلوّحون
بأكفٍّ مبتورة الأنامل
قضمت أصابعها

الاهداء:

إلى أمي التي زرعت بين جناحيّ حديقة
و أهدتني إلى الرّيح.

إلى أصوات مكتومة تعشّش في أعماقي
بين الجرح و الأنين.
أصوات خرساء تشرب من نسغ قلّمي كي
تنفجر في الكلمات زنابقا نارية.

صحراء البحر	67
صرخة تلبسني	69
طفلة	72
عبير الخبزة	73
عصفورة و نصف	74
كثبان ماء	75
ما في الثوب غيري	77
مقبرة الغيوم	80
مقهى من النافذة	82
هذا يخجل جثتي؟؟	84
أغنية	88
اعتذار	89
الآن، ثمّت	91
جورجيا	94
رماد الشهوة	96
من ياقاتنا، على مشاجب الوقت،	97
أضيقُ بي	99
أنا الفراشة الجّارحة	101
أين ذهبّت البطّة؟؟	103
بعد الغروب	108
كفني زنبقة	112
« و لآدتي »	116
أزهار سامة في وشاح ربيع كيميائيّ	118

الفهرس

أرفض الانحناء	11
أرحل معانقة طيفي	16
أطياف	21
أنا الحجر	25
أنا خارج جيوبي	26
أنا من رمادي	29
أنت هو	32
أنت	34
« الزاي... »	38
القيثارة	39
الممحاة	40
امراة	42
بعد ألف عام	44
تكسرني المسافات	46
حريتي أنا	49
حنين	52
دلو بلا ذاكرة	55
راعية الأغاني	56
سفر	57
سنبلةُ المستحيل	60
شهرزاد تفقد لسانها	63

صحراء البحر

صحراء البحر

نجاه العدواني

Najet Adouani

LW

نجاه العدواني

شاعرة تونسية من مواليد حامة قابس
صدر لها: في كلّ جرح زنبقة، تونس 1982.. جذور لسماوي،
دار العودة بيروت 1986.. هديل روح من فولاذ، نقوش عربية
تونس 1994.. مرّح أسود، صامد تونس، 2006.. من سرق
ظليّ، نقوش عربيّة تونس 2010.. و مجموعة قصصيّة تحت
عنوان: مرايا لجنّة واحدة، نقوش عربيّة تونس، 1997.. صدرت
أشعارها أيضا مترجمة ضمن أنطولوجيات عالمية كثيرة.
لها أكثر من 15 مخطوطا في أغراض مختلفة "شعر، نثر، نقد،
مقالات رأي، قصص قصيرة و روايات" تنتظر الطّبع.
ترجم شعرها إلى عديد اللّغات منها الفرنسيّة، الانجليزيّة،
الاسبانيّة، الهنديّة و الألمانيّة، و نشر في أهمّ الصّحف
و المجلّات العربيّة و العالميّة و كان موضوع الكثير من
الأطروحات و الدّراسات و الانطولوجيات في تونس و في العالم،
كما شاركت في مهرجانات شعريّة بارزة في الوطن العربي و في
العالم.

LW